

можелъ да краде предъ очитѣ на хората и никой да го не види. Четвъртиятъ можелъ да се преобръща на кола, която сама тичала по-бързо и отъ автомобилъ. Петиятъ пъкъ, когато пожелае, се преобръщалъ на желѣзна кѣща, много по-здрава и отъ най-здравитѣ. Шестиятъ братъ билъ много изкустенъ стрелецъ. Той можелъ да удари съ пушката си точно тамъ ждето пожелаелъ. Седмиятъ пъкъ ималъ способностъ да хваща всичко що пада отгоре. Той дори ловѣлъ парченца отъ звездитѣ, които често сте виждали да падатъ отъ небето.

Тѣзи чудни братя тръгнали да търсятъ царската дъщеря. Най-напредъ вървѣлъ първиятъ братъ. Той душелъ и вървѣлъ. Другитѣ вървѣли следъ него. Тѣй извървѣли тѣ много пѣтъ. Изминали много царства. Пребродили много рѣки. Най-после стигнали до една висока планина. Съ голѣма мъжа се покачили на най-високия ѝ върхъ. Предъ едни скали спрѣли. Най-голѣмиятъ братъ казалъ: „Тукъ е“. Заловилъ се вториятъ братъ и скоро, скоро размѣстилъ голѣмитѣ скали. Отворила се страшна дупка. Надникнали вжтре. Видѣли великолепенъ палатъ. Направенъ отъ стъкло и безценни камъни. Презъ стъклената врата тѣ видѣли въ богата и добре наредена стая, царската дъщеря. Тя плачела, а до нея спѣлъ крилатиятъ човѣкъ. Изкустниятъ крадецъ се промъкналъ до нея. Открадналъ я безъ да го чуятъ и видятъ. Изнесълъ я вънъ. Като видѣла тя Божия свѣтъ, се много зарадвала. Бързо се превърналъ четвъртиятъ братъ на кола. Влѣзли всички вжтре и колата се спуснала надолу. Не се мишло много, крилатиятъ човѣкъ се събудилъ. Видѣлъ, че нѣма царската дъщеря. Много се разтжилъ. Излѣзълъ вънъ. Поогледалъ се поразмислилъ и като стрела се спусналъ следъ крадцитѣ. Тѣ биле много далечъ. Но той бързо летялъ и скоро ги стигналъ. Видѣли братята, че ще изгубятъ царската дъщеря. То-